

۰۹ آگست، ۲۰۲۳

ملالی موسی نظام

این چه شوریست که در دور قمر میبینم داشتن حق مستدل و مستند در رد نظر و ادعا، از مزایای حقوقی است

شکی نیست که آزادی های فردی منجمله حق فکر و بیان از مزایای حقوق بشر در سرزمین های دیموکراسی و حتی در صفحات بی در و پیکر انترنتی جهانی می باشد. امروز هر یکی از افراد بشر که پاره سوادى داشته باشد، در اقصی نقاط گیتی با دسترسی به امکانات تحریر از وسایل مربوط به فضای مجازی استفاده عملی نموده و آنچه را خواسته باشد بر روی صفحه نقش مینند.

مگر آیا انسان های عاقل و باسوادى که چنین حقی را دارا می باشند، شایسته است که بدون در نظر داشت ادب قلم، کرامت انسانی که از تعرض مصئون شمرده میشود، اصلیت و حقیقت موضوع بحث و بالاخره موجودیت استناد مبرهن تاریخ و شواهد عینی، قلم را در راهی بکار گیرند که دقیقاً منافی آنچه بیان داشتیم، قرار داشته باشد.

به ارتباط موضوع مورد بحث ما، یکی از میدان های تاخت و تاز نظریات و انتقادات واهی و اکثراً دور از استدلال و استناد منطقی، تعدادی از وبسایت های افغانی مقیم خارج از کشور است. شایع ترین نوع درین زمینه تاریخ سازی، انکار از کار روایی آنانی است که به خطا رفته اند، تحریف حقایق و رویداد ها، هتک حرمت، افتراء و ادعا های بی مجبى است که با موجودیت شواهد عینی، استناد بر اوراق تاریخ، اثبات و باورمندی بر آن استوار می باشد. البته مسئولیت ناپذیری اولیای تشکیلات انترنتی افغانی در انتشار این مطالب، کاملاً سوؤال بر انگیز است!

مضاری که بدون تردید عاید حال جامعه افغانی وابسته به چنین مطبوعاتی چه از کتمان حقایق، چه در شناخت اشخاص و یا طرح مسائل ملی و اجتماعی نیم قرن اخیر افغانستان عزیز میگردد، نه تنها اذهان نسل های موجوده را، بلکه فکر و باور نسل های فردا را هم مغشوش و تخریب می نماید.

بهر حال، چنین اوضاع و احوال که در اثر موجودیت سهولت اینترنتی و عدم مسئولیت، متأسفانه در حال افزایش است، با مثال های چندی درین مبحث جا میگیرد.

هتک حرمت که یکی از سخیف ترین اقدامات فردی بر طرف مقابل شمرده میشود، در حقیقت ضعف مزایای اخلاقی و عدم وجود تکیه بر حقایق است که بتواند ادعایی را بصورت مسالمت آمیز، منطقی و مستند و مستدل رد و یا اصلاح نماید. میرویم به سراغ نمونه هایی در زمینه:

بتاریخ اول جون امسال، در دریچه وبسایت آریانا افغانستان آنلاین سطور زیر از اثر خامه حقیقت جو و توانای محترم عبدالواحد حیدری از سیدنی به نشر رسید.

(نشرات و مغز شویی و تکراری نشخوار زمانی در افغان جرمن ادامه دارد. این نشرات شباهت زیاد به تبلیغات دوران کمونستان چین سرخ، شوروی سرخ و فعلاً افغانستان انترنشنل سیاه را دارد. سوال در این است که چرا این نشخوار بصورت موازی در استقلال آنلاین هم به نشر می رسد؟).

یکی از جرایم قانونی که «دونالد ترمپ» رئیس جمهور سابق امریکا به آن متهم است، همانا پامال حق رأی دهی آزاد تابعین برای انتخاب رئیس دولت بوده است که لوی خارنوال سخت به آن انتقاد دارد. در مورد «ندادن حق تحریر و استناد» علنی از جانب آقای عبدالواحد حیدری به محترم داکتر عبدالرحمن زمانی که از مدت مدیدی در پهلوی تحقیق و مطالعات وسیع در مورد رویداد های یک دوره خاص تاریخ افغانستان، از آرشیف های هند برتانوی هم قسمتی از اسناد وابسته به روابط دولت استعماری بریتانیه با اولیای امور کشور ما را تنظیم می نماید، مشاهده میگردد که چنین حقی گویا معترضانه ضایع گردیده است!

همان طوریکه در عنوان بالا متذکر گردیده، شکی نیست که هر آنچه در مطالب پیهم محترم داکتر زمانی بیان میگردد، برای آقای عبدالواحد حیدری یا هر خواننده دیگری حق انتقاد سالم را با ارائه اسناد و مدارکی که به حکم تاریخ بتواند تحقیقات و ادعا های داکتر مذکور را در مورد مطالب منتشره «نفییه و رد» نماید، محفوظ میدارد، پس با داشتن چنان حقی، عجباً که تا بحال سطری از جانب آقای حیدری که با استدلال منطقی، استناد سالم، اقلأ بتواند روشنی ای در زمینه آن صفحات تاریخی انداخته باشد، به چشم نخورده است. ولی چرا؟!!

پس آقای حیدری که تا بحال در هیچ موردی حتی یک مقاله یا مطلب اجتماعی، تحقیقی و تاریخی آموزنده و مستند از احوال وطن در وبسایت هایی که فقط در دریچه نظریات آنان، مقیم دایمی میباشد و در تعریف - تمجید و مذمت ها هم کاملاً سهم میگیرد، پیشکش هموطنان ننموده است، به منزله «سیر بین عقل چهل وزیر را دارد»، در مورد «نفییه» مطالب تحقیقی و تاریخ قرن بیستم افغانستان ذریعه محترم داکتر عبدالرحمن زمانی چه مبارزه ای را پیش گرفته است؟ ارسال

«دو و دشنام؟» که از آنهم بدتر با پامال کرامت انسانی که در اکثر ممالک جهان قانوناً از تعرض مصنون میباشد، کلمهٔ سخیف و نهایت بی ادبانهٔ «نشخوار» حیوانی را برای یک انسان، یک هموطن و یک فرد تحصیل یافتهٔ افغان بکار میبرد. ... عادات سنتی چهار دیواری منزل ما نباید در اجتماع ولو انترنتی و دور از انظار، بیباکانه بکار رود.
به فرمودهٔ شاعر:

ای صاحب فضائل، درین خرابه منزل داکتر شدن چه آسان، آدم شدن چه مشکل

فراموش نشود که نه در چوکات مطلبی یک صفحه‌ی، بلکه سطوری را بیاد داریم که باری آقای عبدالواحد حیدری گویا در زمینهٔ تاریخ کشور جنگ زدهٔ ویران اظهار نظر نموده که آنهم در مورد تجاوز قوای امریکا و ناتو در قرن ۲۱ بر افغانستان بوده است! وی گویا ادعا داشته که این تجاوز به منزلهٔ انتقام‌گیری از شکست فاحش «جنگ میوند- ۱۸۸۰ م - ۱۲۵۹ هـ» می باشد! یا الله!

سوآلی در ذهن خطور مینماید که چرا آقای حیدری، فقط وقتی به سراغ انتقاد و هتک حرمت به داکتر عبدالرحمن زمانی می‌رود که به ارتباط صفحات تاریخ نیمهٔ قرن بیستم افغانستان، در عصر سلطنت اعلیحضرت محمد ظاهر شاه، فعالیت‌هایی چه در زمان قوماندانی و چه در زمان ده سال صدارت سردار محمد داود خان صورت گرفته باشد، مثلاً «قیام سال ۱۳۲۴ صافی‌های کنر» که سردار مرحوم برای اداره و سرکوبی از جانب کاکایش محمد هاشم خان به شرق افغانستان مؤظف و ارسال گردیده بود.

اگر آن صفحات تاریخ از حقایق پرده بر میدارد، هیچ نیرویی آنرا به عقب گردانیده نمیتواند، ولی اگر حقایق چیز دیگر است، لاجرم خوانندگان هموطن حق دارند از جانب آقای عبدالواحد حیدری، تفصیل، استدلال منطقی و استناد آنرا مشاهده و مطالعه فرمایند که حق مسلم‌شان است.

متأسفانه یکی از عادات تکراری آقای حیدری اظهار نظر ها بر احوال و حیات سیاسی گوناگون «مرحوم محمد داود خان» می باشد که دایم تناقضات و سوآلاتی را بار می آورد. مثلاً، گروه و گروپ پرچم که در کودتای ۲۶ سرطان به حکم تاریخ و موجودیت شهود عینی، رول عمده و اساسی داشت، وی ابراز میدارد که دقیقاً در آن دولت و رژیم آنها سهمی نداشته و حتی «رهبر» از موجودیت «مؤقتی» آنان در کابینه مطلع نگشته بود. یا الهی!

آیا چنان ادعای تخیلی خنده آور برای شخصیتی مدبر چون «سردار داود خان» توهینی به شمار نمیرود؟! مگر میشود حقیقت انتخاب و موجودیت ۸ عضو مهم کابینهٔ ۱۳ نفری حکومت را کتمان و نهان کرد؟! آفتاب را چطور!

بر زمینت میزند نادان دوست!

طوری‌که هموطنان محترم ما در لابلای سطور مختصر آقای عبدالواحد حیدری مشاهده می‌فرمایند، از قضاء به سلسله قهر و نارضایتی نامبرده، وبسایت ملی «استقلال خپلواکی» هم به اتهام «؟!» نشر مطالب تاریخی داکتر عبدالرحمن زمانی، در امان نمانده و البته بعد از بیشتر از یک دهه که این تشکیل انترنتی جهانی فعال است، وی اخیراً آنرا «استقلال آنلاین» نام‌گذاری نموده، پناه بر خدا!! چه میدانیم، شاید منظور نامبرده «Esteqtaal.net» بوده باشد.

نتیجتاً، بر می‌گردیم به فرضیه حقوقی اینکه آیا محترم داکتر عبدالرحمن زمانی منحیث یک نویسنده، مترجم و محقق افغان، حق تحریر و تنظیم آثار تاریخی خویش را چون یک فرد آزاده در فضای مجازی و وبسایت های افغانی دارد یا نه؟ با موجودیت مشروعیت همین حقوق، در حالیکه کلمه دور از ادب «نشخوار» یکبار دیگر در مورد وبسایت «استقلال خپلواکی» هم از جانب آقای حیدری تکرار گردیده است، آیا چنین حقی را این وبسایت ملی هم دارا می باشد؟!

پایان